

РЕШЕНИЕ

№ 7280

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1432** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „СОФИЯ МЕД“ АД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Х. М. - САК, срещу Решение от 28.11.2023 г. по НАХД № 10017/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 112-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 113/29.06.2022 г., издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - С., с което на дружеството, на основание чл. 166, т. 3, вр. с чл. 165, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл. 14, ал. 4 ЗООС.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон, съдопроизводствените правила и в нарушение на основни принципи за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Сочи се, че датата и мястото на нарушението, са определени изцяло неправилно. В тази връзка се прави подробен анализ на мотивите на атакуваното решение. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява се от адв. М., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък /л.16/.

Ответникът – директор на РИОСВ, представлява се от юрк. П., която оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил следната фактическата обстановка: Във връзка с постъпила в РИОСВ-С. информация от дирекция "Национален координационен център" към МОСВ за осъществени трансгранични превози на отпадъци от „СОФИЯ МЕД“ АД през месец октомври 2021 г. и след анализ на същата информация, е констатирано, че през месец октомври дружеството осъществило 69 броя превози, от които за 30 бр. информация е получена със закъснение, а за 5 бр. превоза въобще не била получена такава. На основание чл. 14, ал. 4 от ЗООС е издадено Предписание на директора на РИОСВ- С., съгласно което: "при извършване на трансграничен превоз на отпадъци не по- късно от деня на натоварването им да изпраща на електронен адрес: [електронна поща] попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12". Срок – постоянен.

На 09.02.2022 г. в РИОСВ- С., постъпила втора справка от дирекция „Национален координационен център“ към МОСВ за м. януари 2022 г., отнасяща се до осъществени трансгранични превози на отпадъци. Контролните органи установили, че „СОФИЯ МЕД“ АД е извършило натоварване на 07.01.2022 г. на отпадъци за превоз, за което нямало получена предварителна информация в инспекцията.

След извършена проверка на касатора бил съставен АУАН, за извършено нарушение на чл. 14, ал. 4 вр. чл. 16б, т. 3, от ЗООС. Въз основа на съставения АУАН е издадено и процесното НП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Ц., както и писмените доказателства, представени с административната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения.

По съществуващото на спора е счел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение и отговорността му е законосъобразно ангажирана, като не са налице

основанията на чл.28 от ЗАНН.

Така постановено решението е валидно, допустимо и правилно.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са пречатствали възможността му адекватно да я организира.

От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

При разглеждане на делото СРС е обсъдил и анализирал всички факти от значение за правния спор и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло от настоящата инстанция. Атакуваният съдебен акт се основава на правилна преценка на събраните доказателства, издаден е в съответствие с приложимите за случая материалноправни разпоредби, като е постановен при спазване на съдопроизводствените правила.

При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно посоченото касационно основание, настоящият състав намира, че въз основа на установената по делото фактическа обстановка, въззивният съд е направил правилни и законосъобразни изводи, които напълно се споделят от касационната инстанция. Правните доводи кореспондират с доказателствения материал, като решението е постановено при обсъждане на релевантните за това доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност. Фактите по делото са възведени въз основа на надлежно събрани по реда на НПК писмени и гласни доказателства, които правилно са преценени от решаващия съд. Не са налице твърдените от касатора закононарушения при събиране и преценка на доказателствата по делото, още по-малко при тълкуването и прилагането на законовите норми.

Споделят се изводите на СРС, че в хода на административно наказателното производство по издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът и наказателното постановление съдържат визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН реквизити. Нарушението е описано подробно с посочване на всички елементи от фактическия му състав и обстоятелствата, при които е извършено. Описаните в акта за установяване на административното нарушение факти са коригирани в издаденото въз основа на него наказателно постановление, като правилно са посочени датата и мястото на нарушението и са подведени под правилната правна квалификация.

По отношение на възражението от страна на касатора във връзка с неточно посочена дата на нарушението, следва да се отбележи, че в наказателното постановление изрично е посочено, че касаторът не е подал информация в РИОСВ за извършен трансграничен превоз, с дата на натоварване 07.01.2022 г. Дори и в хипотеза СРС да е приел погрешна дата за извършване на нарушението, настоящият състав намира, че доколкото същото е осъществено чрез бездействие, което става противоправно след изтичане на определен срок, не е налице неяснота при описанието на нарушението. Нарушението извършено чрез бездействие се счита довършено на датата следваща изтичане на срока. Дори и изрично датата на извършване на деянието да не е точно посочена, то същата е безспорно определяема, предвид изричното посочване на крайния срок, до който е следвало да се изпълни задължението от страна на субекта, а именно не по-късно от един ден от деня на натоварване. При това положение и доколкото е визиран краен срок, то несъмнено датата на нарушението е

денят следващ този краен срок – 08.01.2022г., която дата изрично е посочена в НП.

Касационната инстанция намира за неоснователни, релевираните в касационната жалба доводи за порочност на НП. Безспорно установено е вмененото на дружеството нарушение, свеждащо се до неизпълнение на задължително предписание на контролен орган.

Непротиворечиво Върховният административен съд на Република България приема, че по своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Следователно предписанието изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение.

Следва да се отбележи, че в случая изпълнителното деяние, осъществяващо административно наказателния състав на чл. 166, т. 3 от ЗООС е неизпълнение на дадено по реда на чл. 155 от ЗООС предписание № 146/11.11.2021 г., каквато простъпка е приписана на касатора в настоящото производство. Реализирането ѝ от страна на юридическото лице е доказано по несъмнен начин, което предопределя извод за законосъобразност на НП. Априори, не е предмет на настоящото производство даденото от директора на РИОСВ предписание, поради което доводите в касационната жалба в тази насока са неоснователни.

Споделят се изводите на СРС и по отношение на неприложимостта на института „маловажност“ в процесния случай. Неоснователно е искането за приложението на чл. 28 от ЗАНН, при заявени доводи за явна несправедливост, тъй като не са налице предпоставките за това. Не може да се приеме, че извършеното нарушение е с по-ниска степен на обществена опасност предвид, че не са налице настъпили вредни последици.

Предвид горното, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно. Не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА 28.11.2023 г. по НАХД № 10017/2023 г. по описа на Софийски районен съд СРС, Наказателно отделение НО, 112-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.